

Forfatter: Knudsen-Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Folk

Citation: Knudsen-Hjortø, Knud: "Folk", i Knudsen-Hjortø, Knud: *Folk*, 1903, s. 42. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_03-shoot-idm140364984779696/facsimile.pdf (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Folk

bider hende i strømperne. En ung pige suser forbi med udstående, vippende albuer, hun er en kende mere overgiven, idet hun løber, og hun hilser flot og lystigt på Laursen, der næsten får hatten helt af ved det. Men en bedre genhilsen får en gammel bondemand, der kommer bag efter, dampende taktfast, med en røgsky ud, hver anden gang højre hæl sættes i stenbroen. En lille seksårig knold af en tyk dreng kommer i tanke om høflighed ved synet af Laursens imponerende ansigt, han sender hodet forover, griber sig et sted omme bag i nakken, slæber den strikkede hue af og vender sig og glør efter Laursen, imod solen; derved bruger han så meget af kinderne til at knibe øjnene sammen med, at munden nødvendigvis må stå åben. Så sætter han huen på, uden om ørene, med begge hænder.

Uden for »Dania» er Schultze ved at feje stenbro. Støv, hestesager og andre ting ligger rundt om ham i en vold, der stadig vokser, idet den børstes videre, men den må være hård at gå på, for en gang imellem vakler Schultze tilbage, tar tilløb og braser på, så kosten går oven over det hele, og først efter en lang og vidløftig afstivningsproces får han bragt kæferten i ligevægt og finder tilbage inden for sin vold.

»Nå, Schultze,» siger Laursen, »er De allerede fuld?»

»Det var da' godt andet,» svarer Schultze.

Mandens stolthed er berettiget. Han har nu snart i fem og tyve år været et særdeles aktivt medlem af »International Forening for Menneskets Udryddelse ved Alkohol,» og han ved godt, at han har kollegaer, der er langt finere end han selv. Han tror også, at »Aftenposten« til næste forår vil bringe hans billede og biografi. —

Det blev en større levering af tømmer til godsejeren på Staurupgård, og handelen var snart sluttet. Laursen var en rask mand, der ikke gjorde lang snak om en differens på tyve kroner, når det drejede sig om nogle